

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດທີ 1 ທັນວາ 2019 (12-1-2019)

ຈຳເປັນຕ້ອງປ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາບໍ່?

ແມ່ນຫຍັງທີ່ທ່ານເກືອບໄດ້ເປັນຜູ້ຊ່ວຍຊານກັບສິ່ງນັ້ນ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຈົ້າສາມາດໃຊ້ທ່ານໃຫ້ສະແດງຄວາມຈິງແກ່ຄົນອື່ນໆ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ບາງຄົນກໍ່ຫຼົງໄຫຼກ່ຽວກັບກາເຟ. ຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງມັກແທ້ມັກວ່າ. ພວກເຂົາສາມາດກ່າວປ້ອງກັນການເລືອກກາເຟຂອງພວກເຂົາແລະອະທິບາຍເຖິງກິນອັນຫອມຫວນຂອງຣິດຊາດລະຫວ່າງກາເຟຍີ່ຫໍ້ ອາຣາບິກາ ແລະ ໂຣບັສຕາ. ອັນນັ້ນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເປັນນັກດຶມກາເຟອາຊີບກໍ່ເປັນຜູ້ຊ່ວຍຊານກາເຟໄດ້.

ມີເທື່ອນຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນັ່ງເຄື່ອງບິນໄກກັບຊາຍຄົນນຶ່ງແລະຜູ້ຍິງຄົນນຶ່ງທີ່ໄດ້ເວົ້າກ່ຽວກັບບານບ້ວງເປັນເວລາຫົກສິບແປດນາທີ. (ແມ່ນແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງເວລາກັບພວກເຂົາ.) ເປັນພິເສດແມ່ນຕອນທີ່ພວກເຂົາໂຕ້ຖຽງກັນວ່າຜູ້ໃດທີ່ເປັນນັກຫຼິ້ນຍອດຍັງມີທີ່ສຸດຕອດເວລາ: ໄມໂກຈໍແດນ ຫຼື ເລບະລອນເຈມ. ຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນນັກກິລາຫຼິ້ນບານບ້ວງອາຊີບຫຼືວ່າເປັນໂຄ້ດແຕ່ຢ່າງໃດ, ແຕ່ວ່າພວກເຂົາເປັນແຟນທີ່ຕາຍໃຈນຳແທ້ໆ.

ຄົນເຮົາເບິ່ງເໝືອນວ່າເຂົາເລົ່າເຮືອງໃນສິ່ງທີ່ເຂົາມັກ. ເຖິງບານນັ້ນຄຣິສຕຽນຫຼາຍຄົນທີ່ມີຄວາມຮັກອັນເລິກເຊິ່ງຕໍ່ພຣະເຢຊູກໍ່ບໍ່ຄິດວ່າເຂົາເຈົ້າສາມາດເວົ້າເຮືອງຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງມີປະສິດທິພາບໄດ້.

ຂ່າວດີນັ້ນກໍ່ຄືວ່າທ່ານບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເປັນຜູ້ຊ່ວຍຊານ ຫຼືມີປະຣິນຍາຄວາມຮອບຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານ. ທ່ານຢູ່ດາໄດ້ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າທຸກໆຄົນທີ່ເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູກໍ່ສາມາດກ່າວປ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອໄດ້.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ຈົ່ງເບິ່ງຕາມຂໍ້ 1, 2, 3,)

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ຢູດາ 1-4

1. ຈາກ ຢູດາ ຜູ້ເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະເປັນນ້ອງຊາຍຂອງຢາໂກໂບ ຮຽນ ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຊົງເອີ້ນໄວ້ແລ້ວ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນທີ່ຮັກໃນພຣະເຈົ້າພຣະບິດາ, ແລະຜູ້ຊຶ່ງຊົງຮັກສາໄວ້ເພື່ອພຣະເຢຊູຄຣິດ. 2. ຂໍພຣະເມດຕາ, ສັນຕິສຸກ, ແລະຄວາມຮັກຈົ່ງເພີ່ມທະວີຄຸນແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍເຖິນ. 3. ພວກທີ່ຮັກເອີຍ, ຂ້າພະເຈົ້າພຍາຍາມຈະຂຽນມາເຖິງທ່ານທັງຫຼາຍ ກ່ຽວເຮືອງຄວາມລອດພົ້ນທີ່ພວກເຮົາມີຢູ່ຮ່ວມກັນ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າຈຳເປັນຈະຕ້ອງຂຽນເຕືອນສະຕິພວກທ່ານ ໃຫ້ຕໍ່ສູ້ເພື່ອຫຼັກຄຳສອນທີ່ໄດ້ຊົງມອບໄວ້ກັບໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າເທື່ອດຽວເປັນການສິ້ນສຸດ. 4. ເພາະວ່າມີລາງຄົນໄດ້ແອບແຝງເຂົ້າມາ ຊຶ່ງພຣະຄຳພີໄດ້ບົ່ງໄວ້ແຕ່ດົນນານແລ້ວວ່າ ເຂົາຈະຖືກພິພາກສາລົງໂທດຢ່າງນີ້ ເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຄົນບໍ່ນັບຖືພຣະເຈົ້າ, ທີ່ຖືເອົາພຣະຄຸນແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫຼາຍເປັນເຫດໃຫ້ເຮົາຕາມກິເລດຕັນຫາ, ແລະປະຕິເສດພຣະເຢຊູຄຣິດຜູ້ຊົງເປັນເຈົ້ານາຍແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາແຕ່ອົງດຽວ.

ອະດີດຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້ເປັນສິ່ງກົດຂວາງທ່ານໄວ້. ທ່ານຢູ່ດາໄດ້ຮູ້ເລື່ອງນີ້ດີ. ທ່ານເປັນນ້ອງຊາຍຝ່າຍເນື້ອໜັງຂອງພຣະເຢຊູ (ມັດທາຍ 13:55), ແຕ່ວ່າທ່ານກໍໄດ້ເຫັນພຽງແຕ່ຜູ້ເປັນອ້າຍເທົ່ານັ້ນບໍ່ມີແນວອື່ນອີກ: ເປັນອ້າຍຂອງລາວ. ຢູ່ດາໄດ້ຮ່ວມກັບອ້າຍນ້ອງຄົນອື່ນໆໃນການເຍາະເຍີ້ຍພຣະເຢຊູກັບການບໍ່ເຊື່ອ (ໂຍຮັນ 7:3-5). ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ, ຄວາມລະອາຍຂອງຄວາມເບິ່ງບໍ່ອອກຈັກໜ້ອຍໜຶ່ງເຖິງຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະເຢຊູຊຶ່ງເປັນພຽງຊົ່ວຂນະໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນໃນຊີວິດຂອງຢູ່ດາ, ບໍ່ແມ່ນຍາວນານ. ຢູ່ດາໄດ້ຍ້າຍຈາກການສົງສັຍມາເປັນ “ຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ”; ໃນກິຈການ 1:14, ຕົວລາວ, ແລະອ້າຍນ້ອງຄົນອື່ນໆຂອງພຣະເຢຊູ, ແລະມາຣີອາ, ມານດາຂອງພຣະເຢຊູ ໄດ້ອ້ອນວອນອະທິຖານກັບພວກອັດສາວິກທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ. ຊີວິດຂອງຢູ່ດາເຕືອນພວກເຮົາວ່າຄວາມເຊື່ອນັ້ນແມ່ນກຽວກັບປັດຈຸບັນຂອງພວກເຮົາ, ບໍ່ແມ່ນອະດີດຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຮຽນຈາກອະດີດຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ຍັງຢູ່ບ່ອນນັ້ນ; ມັນບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມໝາຍວ່າພວກເຮົາເປັນໃຜໃນພຣະຄຣິດ.

ການກ່າວປ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອບໍ່ໄດ້ປາກົດໃຫ້ເຫັນໃນເປົ້າໝາຍຕົ້ນຕໍການຂຽນຂອງທ່ານຢູ່ດາ: “ຂ້າພະເຈົ້າຍາຍາມຈະຂຽນມາເຖິງທ່ານທັງຫຼາຍ ກ່ຽວເລື່ອງຄວາມລອດພົ້ນທີ່ພວກເຮົາມີຢູ່ຮ່ວມກັນ” (ຂໍ້ 3). ແຕ່ວ່າ, ມີຂ່າວອັນໜ້າລົບກວນມາເຖິງທ່ານຢູ່ດາທີ່ຄວາມເຊື່ອນັ້ນໄດ້ຖືກໂຈມຕີຈາກພາຍໃນ; ມັນມີ “ຄົນແອບແຝງເຂົ້າມາ” (ຂໍ້ 4). ທ່ານຢູ່ດາໄດ້ຕຽມພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະແກ້ໄຂແຜນການຕ່າງໆຂອງທ່ານແລະຮຽກຮ້ອງຄຣິສຕະຈັກໃຫ້ “ຕໍ່ສູ້ເພື່ອຫຼັກຄຳສອນທີ່ໄດ້ຊົງມອບໄວ້ກັບໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າເທື່ອດຽວເປັນການສິ້ນສຸດ” (ຂໍ້ 3).

ມີທາງໃດແດ່ທີ່ຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນໄດ້ຖືກທ້າທາຍໃນສັມຍນີ້?

ການຕໍ່ສູ້ສຳລັບຄວາມເຊື່ອມັນບໍ່ແມ່ນບາງຢ່າງທີ່ຢູ່ດາໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເລືອກສອງສາມຄົນໃຫ້ເຮັດ, ຄືກັນກັບ “ກຸ່ມກຳລັງພິເສດ” ຂອງຄຣິສຕະຈັກ. ທ່ານໄດ້ຂຽນເຖິງພວກທີ່ເຊື່ອທຸກໆຄົນ. ຄຣິສຕຽນທຸກໆຄົນຕ້ອງຍືນຍັນຄວາມເຊື່ອ. ພວກເຮົາຖືກຮຽກເອີ້ນໃຫ້ກ່າວຍືນຍັນ, ຄຳເວົ້າອັນນັ້ນແມ່ນໃຫ້ເຫັນພາບເຖິງຄວາມພະຍະຍາມຕໍ່ສູ້ຄວາມລຳບາກ. ຄຳເວົ້ານີ້ຍັງສາມາດມີຄວາມໝາຍກັບພວກນັກກິລາ. ພວກຄຣິສຕຽນຄວນຈະລຸກຂຶ້ນແລະຄັດຄ້ານຕໍ່ຄຳສອນປອມ, ການສອນຜິດ, ແລະການກ່າວອ້າງອີງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງ “ຫຼັກຄຳສອນທີ່ໄດ້ຊົງມອບໄວ້ກັບໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າເທື່ອດຽວເປັນການສິ້ນສຸດ.” ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງອ່ອນຍອມຕໍ່ຄູ່ຕໍ່ສູ້ໃດໆ; ແທນທີ່ຈະເຮັດແນວນັ້ນ, ພວກເຮົາພະຍາຍາມໃຫ້ແນ່ນອນວ່າຄວາມຈິງຈະອອກມາໃຫ້ໄດ້ຍິນ.

ຂນະທີ່ຢູ່ດາໄດ້ກ່າວປ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອ, ທ່ານໄດ້ປະແບບຢ່າງໄວ້ໃຫ້ພວກເຮົາສອງປະການ:
ຖອມຕົວ. ຢູ່ດາທີ່ເປັນນ້ອງຝ່າຍເນື້ອໜັງກັບພຣະເມຊີອາ, ແຕ່ລາວກໍບໍ່ໄດ້ອວດອ້າງເພື່ອຖາກໜ້າຄົນອື່ນ. ທ່ານຢູ່ດາມີບັນຫາໜັກຕໍ່ການເປັນພະຍານແກ່ຊາວຍິວໃນສັດຕະວັດທຳອິດນັ້ນ. ເຖິງປານນັ້ນທ່ານກໍບໍ່ໄດ້ເສັ້ງຄຳເວົ້າເພື່ອອວດອ້າງຕົວເອງເລີຍ. ໃນການເລີ້ມຕົ້ນຈົດໝາຍສັ້ນໆຂອງລາວ, ຢູ່ດາບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງຄອບຄົວທີ່ມີສາຍສຳພັນກັບພຣະເຢຊູແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ, ພຽງແຕ່ກ່າວວ່າເປັນນ້ອງຂອງຢາໂກໂບພຽງເທົ່ານັ້ນ.

ກະທັດຮັດ(ສິ້ນ). ຈົດໝາຍຂອງທ່ານຢູ່ດາແມ່ນໜຶ່ງໃນຈຳນວນເຫຼັ້ມທີ່ສິ້ນໃນພຣະຄັມພິ. ອັນນີ້ແມ່ນ “ການກ່າວທີ່ຍົກນ້ຳໜັກ” ຂອງທ່ານຢູ່ດາທີ່ຕໍ່ຕ້ານກັບຄຳສອນປອມແລະການສອນຜິດ! ບາງໂອກາດອາດຈະໄດ້ໃຊ້ການຄົ້ນຄວ້າຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນການກ່າວປ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອ, ແຕ່ວ່າຫຼາຍໆຄັ້ງ, ການກ່າວປ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ໃຊ້ເວລາດົນຫຼືຫຍຸ້ງຍາກສັບສົນຈົນເກີນໄປ.

2. ຢູ່ດາ 20-23

20. ແຕ່ຝ່າຍທ່ານທີ່ຮັກທັງຫຼາຍເອີຍ, ຈົ່ງສ້າງຕົວເອງຂຶ້ນເທິງຄວາມເຊື່ອອັນສັກສິດທີ່ສຸດຂອງພວກທ່ານ ແລະ ຈົ່ງອ້ອນວອນໃນພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ. 21. ຈົ່ງຮັກສາຕົວໄວ້ໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ລໍຄອຍພຣະກະຣຸນາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫຼາຍ ຈົນກວ່າຈະໄດ້ຊີວິດອັນຕະຫລອດໄປເປັນນິດ. 22. ຈົ່ງສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ລາງຄົນ

ທີ່ຍັງສົງສັຍ. 23. ຈົ່ງຍາດບາງຄົນໃຫ້ພົ້ນດ້ວຍດົງເຂົາອອກຈາກໄຟ ຈົ່ງເມດຕາອີກບາງຄົນດ້ວຍຄວາມຈຽມຕົວ ແລະ ຈົ່ງໜ່າຍຊັງຍັງເສື້ອຜ້າທີ່ເປື້ອນເປີະດ້ວຍຮາຄະຕັນຫາ.

ຕອນກ່ອນນັ້ນ, ທ່ານຢູດາໄດ້ສັງເກດເຫັນວ່າພວກຄຣູສອນປອມໄດ້ແອບແຝງເຂົ້າມາໃນຄຣິສຕະຈັກ (ຂໍ້ 4), ແລະ ວັກໃຫຍ່ໃນຈິດໝາຍຂອງລາວ(ຂໍ້ 5-19, ທ່ານຢູດາໄດ້ບັນລະຍາຍເຖິງຄຸນສົມບັດແລະສັນດານຊົ່ວຂອງພວກຄົນເຫຼົ່ານີ້. ທ່ານຢາກໃຫ້ພວກທີ່ໄດ້ອ່ານຈິດໝາຍຂອງທ່ານຮູ້ຈັກຈຳແນກພວກເຂົາເພື່ອວ່າພວກເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດຍືນຍົດຕໍ່ ຕ້ານກັບພວກນັ້ນທີ່ຊອກຫາທາງເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສົງສັຍແລະສັບສົນຖ້າມາກາງພວກທີ່ເຊື່ອ. ບັດນີ້, ຢູດາໄດ້ແນະນຳ ສະເພາະເຈາະຈົງສີ່ປະການທີ່ພວກເຮົາຄວນຈະປະຕິບັດຕາມໃນການກ່າວປ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອ.

1. ກໍ່ສ້າງຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານ. “ຈົ່ງສ້າງຕົວເອງຂຶ້ນເທິງຄວາມເຊື່ອອັນສັກສິດທີ່ສຸດຂອງພວກທ່ານ” (ຂໍ້ 20). ແຕ່ທ້າເສັງດາຍ ຄຣິສຕຽນຫຼາຍໆຄົນໄດ້ມາເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ແຕ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນຄວາມເຊື່ອນັ້ນ. ຍຸດທະ ວິທີອັນນຶ່ງທີ່ຫຼາຍໆລັດທິສາສນາແລະສາສນາປອມນິຍົມໃຊ້ຄືການແຍກພວກຄຣິສຕຽນທີ່ບໍ່ເຕີບໃຫຍ່ ແລະຈັບພວກ ເຂົາຕອນທີ່ເຂົາເຜີຕົວ. ຈຸດໝາຍຂອງຢູດາກໍຄືວ່າພວກເຮົາຕ້ອງຈິດຈໍ່ໃສ່ການເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ.

2. ອະທິຖານ. ໃນຂໍ້ 19, ຢູດາໄດ້ບັນລະຍາຍພວກຄຣູສອນປອມວ່າ “ເປັນຄົນມີນິສັຍຕາມທັມມະດາໂລກແລະ ບໍ່ມີພຣະວິນຍານ.” ແຕ່ພວກທີ່ເຊື່ອທີ່ແທ້ຈິງກໍມີພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດໃນຊີວິດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ, ແລະພວກເຮົາຕ້ອງ ເພິ່ງອາສັຍພຣະວິນຍານຕາລອດເວລາ. ຄຣິສຕຽນຈະບໍ່ສູນເສັຍການຊົງສະຖິດຢູ່ດ້ວຍຂອງພຣະວິນຍານ (ໂຣມ 8:9), ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງເພິ່ງອາສັຍພຣະອົງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງແລະໃຫ້ພຣະອົງຊົງເພີ່ມເຕີມພວກເຮົາໃຫ້ຄົບເຕັມ(ເອເຟໂຊ 5:18). ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດກໍ່ສ້າງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາຂຶ້ນ , ໂດຍພຽງແຕ່ການກ່າວປ້ອງກັນຢ່າງດຽວ, ຖ້າປາສຈາກ “ການອະທິຖານໃນພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ.”

3. ຮັກ. ການຕັດສິນໃຈທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດເຮັດໃນມື້ນີ້, ໃນຖານະເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູ, ແມ່ນຢູ່ໃນວົງໂຄຈອນຂອງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ. “ຈົ່ງຮັກສາຕົວໄວ້ໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ລໍຄອຍພຣະກະຣຸ ນາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫຼາຍ” (ຂໍ້ 21). ຄຳວ່າຮັກສາແມ່ນການມີຜົນບັງຄັບໃຊ້. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ “ຮັກ ສາ” ໃນແງ່ທີ່ມັດຂັງພວກເຮົາເອງໄວ້, ແຕ່ວ່າພວກເຮົາຮັກສາຈັບຕາເບິ່ງພວກເຮົາເອງວ່າແນ່ນອນ ພວກເຮົາບໍ່ເລື່ອນ ໄຫຼໜີຈາກຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄຣິສຕຽນແມ່ນຢູ່ໃນການຄຸ້ມຄອງຮັກສາໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນໃຫ້ ພວກເຮົາຈັບຕາໃສ່ສິ່ງທັງປວງທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາແນ່ໃຈວ່າຈະບໍ່ເຫີນຫ່າງໜີໄປ!

4. ສະແດງຄວາມເມດຕາ. ການປ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອບໍ່ແມ່ນເຮືອງກ່ຽວກັບການເປັນຜູ້ສລາດທີ່ສຸດຢູ່ໃນຫ້ອງ. ເປົ້າໝາຍບໍ່ແມ່ນເອົາຊະນະການຖືກຖຽງແລະສູນເສັຍຈິດວິນຍານ ເມື່ອພວກເຮົາກ່າວປ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອ, ພວກເຮົາ ເຮັດດ້ວຍການສະແດງຄວາມເມດຕາ. ພາບພົດນັ້ນມີພລັງຫຼາຍ. ທ່ານຢູດາໄດ້ແນະນຳພວກເຮົາໃຫ້ຊ່ວຍຍາດເອົາ ບາງ ຄົນທີ່ຍັງສົງສັຍຢ່າງເມດຕາ, ບາງຄົນພວກເຮົາອາດຊ່ວຍເຂົາໂດຍການດົງອອກຈາກໄຟ”(ຂໍ້ 23). ໄຟອັນນີ້ແມ່ນ ຫຍັງ? ມັນແມ່ນການຕາຍຕາລອດໄປເປັນນິດທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນສຳລັບມານຮ້າຍແລະບໍ່ຮິວານຂອງມັນ. ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ ຊຸກຍູ້ພວກເຮົາໃຫ້ສະແດງຄວາມດີແລະຄວາມເມດຕາ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງອ່ອນຍອມ ຫລືປະນີປະນອມ.

ພວກເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ສົມດູນໄດ້ຢ່າງໃດຣະຫວ່າງສະແດງຄວາມເມດຕາແລະການກ່າວປ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອ?

3. ຢູດາ 24-25

ອັນນຶ່ງ, ຈົ່ງມີພຣະກຽດ, ພຣະເດຊານຸພາບ, ພຣະອານຸພາບ, ແລະສັກດານຸພາບແດ່ພຣະອົງ ຜູ້ຊົງສາມາດປ້ອງກັນຮັກ ສາທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໃຫ້ສະດຸດລົ້ມລົງ ແລະຊົງສາມາດຕັ້ງທ່ານທັງຫຼາຍ ໃຫ້ພົ້ນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກອັນຮຸ່ງເຮືອງຂອງພຣະອົງ ໃຫ້ປາສຈາກຕຳໜີແລະມີຄວາມຍິນດີອັນເຫຼືອລົ້ນ. 25. ຄືແດ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າອົງດຽວ ພຣະຜູ້ຊົງໂຜດໃຫ້

ພື້ນຂອງເຮົາທັງຫຼາຍ ດ້ວຍພຣະເຢຊູຄຣິດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ທັງໃນອະດີດ, ປັດຈຸບັນ, ແລະໃນອະນາຄົດ ຕລອດໄປເປັນນິດ ອາແມນ.

ອັນນີ້ແມ່ນຄຳສັ່ນເສີນອັນນຶ່ງທີ່ສຸດຍອດທີ່ສຸດໃນພຣະຄຳພີ. ຈິດໝາຍສະບັບນີ້ບໍ່ພຽງແຕ່ສົ່ງຕ່ຽງກັນໄປແລະອ່ານ ຊຶ່ງພວກເຮົາປະຕິບັດເປັນປົກກະຕິໃນປັດຈຸບັນ ນັກສາສນາສາດບາງພວກໄດ້ຄາດຄະເນວ່າຄົງມີປະມານ 10 ເປີເຊັນ ໃນອານາຈັກໂຣມັນສາມາດອ່ານ. ຈິດໝາຍຂອງທ່ານຢູດາຄົງໄດ້ຖືກອ່ານອອກສຽງເປັນແບບຄຳເທສນາໃນທີ່ຊຸມນຸມ ຄິດຄຣິສຕະຈັກຕາມບ້ານເຮືອນຫຼືທີ່ຊຸມນຸມກັນບ່ອນນ້ອຍໆ. ດັ່ງນັ້ນໃນຖານະທີ່ເປັນພວກຜູ້ຟັງ ໃນຕອນທຳອິດນັ້ນໄດ້ ຍິນການຮຽກເອີ້ນໃຫ້ກ່າວບ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອ, ເຂົາເຈົ້າກໍຄົງໄດ້ຍິນຄຳສັ່ນເສີນນີ້ທີ່ໄດ້ກ່າວຢູ່ເໜືອເຂົາເຈົ້າ.

ດັ່ງນັ້ນແມ່ນຫຍັງຄືພຣະພອນໃນຈິດໝາຍຂອງຢູດາ? ບໍ່ແມ່ນທ່ານແຕ່ຜູ້ດຽວດອກ! ພຣະເຢຊູສະຖິດຢູ່ກັບທ່ານ, ປົກບ້ອງຮັກສາທ່ານຂະນະທີ່ທ່ານຍິນກ່າວບ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອ. ໃນການຍິນຢັ້ນເພື່ອພຣະຄຣິດ, ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ຍິນຢູ່ແຕ່ຜູ້ ດຽວ. ພຣະພອນບໍ່ໄດ້ຢຸດຢູ່ແຕ່ທີ່ນັ້ນ. ພຣະເຢຊູຍັງປະທານຮິດອຳນາດແກ່ພວກເຮົາ “ຕັ້ງທ່ານທັງຫຼາຍ ໃຫ້ໝັ້ນຢູ່ຕໍ່ ພຣະພໍ່ອັນຮຸ່ງເຮືອງຂອງພຣະອົງອີກດ້ວຍ.” ພວກເຮົາອາດຈະປະເຊີນໜ້າກັບຄູ່ຕໍ່ສູ້, ແຕ່ວ່າພວກເຮົາສາມາດຍິນຢູ່ຕໍ່ ໜ້າພຣະອົງໂດຍ ປາສຈາກຕຳໜີແລະມີຄວາມຍິນດີອັນເຫຼືອລື້ນ.” (ຂໍ້ 24).

ຂໍພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້ຊ່ວຍທູນໃຈທ່ານຢ່າງໃດໃນຂະນະທີ່ທ່ານຊອກຫາໂອກາດບ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອ?

ບໍ່ວ່າການທຳທາຍອັນໃດທີ່ທ່ານປະເຊີນຢູ່ໃນວັນນີ້, ທ່ານຈະບໍ່ປະທະກັບມັນແຕ່ຜູ້ດຽວເພາະວ່າພຣະອົງ “ສາ ມາດ” ແມ່ນແລ້ວ, ສາມາດຢ່າງເຕັມສ່ວນທີ່ຕາງໜ້າທ່ານຢ່າງບໍ່ມີຕຳໜີໄດ້ ເໝືອນດັ່ງທີ່ທ່ານບໍ່ເຄີຍເຮັດຜິດບາບເລີຍ. ໃນພຣະຄຣິດ ທ່ານໄດ້ຖືກຍົກໂທດໃຫ້ແລ້ວ, ໄດ້ຖືກຊຳຮະລ້າງແລ້ວ, ເປົ້າໝາຍຄົບເຕັມແລ້ວ, ຈິດຈຸ່ຢູ່ແລ້ວ, ແລະຖືກ ຮຽກເອີ້ນແລ້ວ. ການຄຸ້ມຄອງຮັກສາຂອງພຣະເຈົ້າແລະຮິດອຳນາດຢູ່ກັບພວກເຮົາ ສະນັ້ນພວກເຮົາສາມາດກ່າວບ້ອງ ກັນຄວາມເຊື່ອ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເພິ່ງພາອາສັຍຕົວພວກເຮົາເອງ.

ແມ່ນຫຍັງຄືຂັ້ນຕອນທີ່ທ່ານສາມາດເອົາມາໃຊ້ເພື່ອເພີ່ມໃນການເວົ້າບ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາມີຄຸນຄ່າອັນມະຫາສານ. ພິຈາຣະນາເບິ່ງການນຳໃຊ້ຂ້າງລຸ່ມນີ້ເພື່ອທ່ານຈະສາມາດແບ່ງ ປັນກັບຄືນອີ່ມໄດ້ດີຂຶ້ນ.

- **ອະທິຖານ.** ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບຄວາມກ້າຫານໃນການທີ່ທ່ານຈະຍິນຢັດຕໍ່ສິ່ງທີ່ທ່ານເຊື່ອ. ທູນ ໃຫ້ພຣະອົງຍົກໂທດໃຫ້ເມື່ອທ່ານມີດຽງບູຢູ່ ແລະບໍ່ຕຽມຕົວຕອນທີ່ທ່ານມີໂອກາດກ່າວບ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອ.
- **ທ່ອງຈຳ.** ເພື່ອເປັນສິ່ງເຕືອນສະຕິຂອງການຊົງສະຖິດຢູ່ດ້ວຍ ແລະຮິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການກ່າວ ບ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອ, ຈົ່ງທ່ອງຈຳ ຢູດາ 24-25:
- **ເຊື່ອເຊີນ.** ເໝືອກວ່າຫ້າບົດຕໍ່ໄປ, ກຸ່ມຂອງທ່ານຈະໄດ້ເຫັນບາງຄຳຖາມຊຶ່ງສ່ວນຫຼາຍຈະກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອ ຄຣິສຕຽນ. ຈົ່ງໃຊ້ໂອກາດເຫຼົ່ານີ້ໃນການເຊື່ອເຊີນບາງຄົນທີ່ມີຄຳຖາມ ຫຼືສົງສັຍກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອໃຫ້ຮຽນ ເພີ່ມ. ອະທິຖານສຳລັບການເປີດໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເປັນອາຈານສອນຫຼືນັກສາສນາສາດ, ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ຮັກແທ້ຕໍ່ຄວາມເຊື່ອ. ເຖິງເວ ລາທີ່ຈະຕັດສິນໃຈໃນການກ່າວບ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານ ແລະແບ່ງປັນຄຳບັນຊາແລະພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ສຳລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ຄືໃຫ້ຍິນຕຽມພ້ອມທີ່ຈະປະຕິບັດເຊັ່ນນັ້ນ.

ອຸປຸຸ້ມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສັມພັນ www.lsb.org ແປໂດຍ PA